

Wie ben je?

Bij mijn geboorte gaven mijn ouders dit prachtige gedicht mee:

*'Zich nog van geen kwaad bewust
Van geen pijn, geen ziekte,
Geen eenzaamheid.
Van geen onrecht,
Geen vervuiling, geen oorlog.*

Maar dat komt wel.

*Met een schok
zal ze wakker worden
huilend, verbijsterd*

en als er dan maar iemand is die heel zacht haar naam noemt.....'

Wat zijn mijn namen geweest sinds toen?

Wat heeft mijn identiteit gevormd? Wie ben ik?.....

Ik ben Naomi.

Dat is de naam die ik kreeg van Yvo en Jenny. Die naam moest hun mooie reizende hippiedromen uitdrukken. Ik dank hen voor hun gebod om nooit, maar dan ook nooit iemand vreemd te vinden.

Mijn naam is: vrouw van Tom.

Ik hoor bij mijn mooie en ingewikkelde man. In de gebarsten vaten van ons leven dragen we in dankbaarheid het goud dat we in de ander kregen.

Mijn naam is: moeder.

Een zegen en een opdracht. Ik bid dat ik mijn kinderen tot zegen mag zijn.

Mijn naam is: vriend van vrienden.

Die zijn er al 15 jaar of langer. Ik ben dankbare ontvanger van de groeiende en zorgende vriendschappen in de afgelopen twee jaren.

Mijn naam is: onderwijspedagoog, kenner van wat onderwijs is en zou moeten zijn.

Kenner die de mate van dat kennen niet zou willen overdrijven.

Laat staan dat ik daarin Jezus' leerling ben. Heer, leer mij uw weg.

Mijn naam is: dingske van Tom - en: dingske.

Zo heb ik me toch vaak gevoeld in de kerken die we bezochten.

Mijn naam is: Gentenaar.

Ik heb meer geworsteld dan het goede gezocht voor deze stad.

Heer, leer mij haar te doen groeien.

Ik heb nog vele namen.
Ik draag ze in mijn hart.

Maar bovenal is mijn naam: kind van God.
Een naam om te fluisteren en om van de daken te schreeuwen.

Hij noemde mijn naam.
Hij noemde heel zacht mijn naam.
Hij noemde mijn naam.

Mijn naam is Naomi.
Geliefd kind van God, mens in deze wereld.

Wie ben jij?
Welke namen draag jij?
Als er dan maar iemand is, die heel zacht ook jouw naam noemt.
